

Internetconsultatie met als doel reactie te geven op de Ontwerpregeling betreffende het niet openen van de landelijke jacht op konijnen en provinciaal een jachtverbod op hazenjacht.

Politiek Nederland:

Nadat ik in als kleine jongen (9 jaar) als drijver mee mocht op jacht met mijn vader in verschillende jachtvelden in Nederland heb ik vervolgens mijn jachtdiploma gehaald. Inmiddels heb ik vier jachtvelden verspreid over Noord-Holland en Noord Brabant en kan ik toch goed inschatten hoe het met de wildstand gesteld is. Dit mede door het jaarlijks tellen van het wild, op een eenduidige wijze, waardoor voor mij de trends duidelijk waarneembaar zijn. Dat afgezet tegen de afschotcijfers, de cijfers uit de WBE of landelijke ontwikkelingen maken het voor mij mogelijk om het wild in mijn jachtvelden adequaat te beheren. Dat houdt in dat je zeker niet te veel oogst uit de jachtvelden, maar voldoende doet aan beheer om zo eventuele schade te voorkomen. En dat je daarnaast ook nog invulling geeft aan de verschillende schadebeheerregelingen die er provinciaal of landelijk zijn. Ik ben nu 62 jaar en inmiddels 54 jaar ervaring met jacht en wat daarbij komt kijken om verantwoord te kunnen en mogen blijven jagen. Dat je daarvoor tegenwoordig een diploma moet behalen met meer dan 5 cm informatie over flora en fauna en over de wetgeving die van toepassing is wordt nu opzijgeschoven en beoordeeld als een clubje vrijwilligers die zomaar een dotje doen in het veld. Alle inspanningen om de jacht en het wild recht aan te doen worden in één keer tenietgedaan cq opzij geschoven en dat terwijl dezelfde politiek ons dwingt naar een jachtdiploma, naar een jaarlijkse controle door politie of we alles wel zo veilig hebben opgeborgen en daarnaast jaarlijks onze akte opnieuw moeten aanvragen en daarvoor leges moeten betalen.

Maar ook diezelfde politiek maakt nu keuzes op basis van zwaar verouderde informatie welke eenzijdig is aangeleverd en waarover de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging zijn beklag heeft gedaan of dit wel de vereiste wetenschappelijke onderbouwing is, die een dergelijke Ontwerpregeling vereist.

In een land als Nederland waar we democratisch te werk gaan dienen alle geluiden gehoord te worden en mag je niet vertrekken vanuit het geluid van de minderheid.

Dat we inmiddels kunnen spreken van een landelijk ganzenprobleem als gevolg van een jarenlang verbod op afschot is inmiddels duidelijk. Dat er momenteel honderdduizenden ganzen eigenlijk geschoten moeten worden om Nederland weer veilig, maar ook weer in een normale acceptabele situatie te brengen met betrekking tot de ganzen, daar hoor je niemand over, behalve de jagers die voor dit probleem ingezet worden met daarnaast nog een papieren exercitie om aan alle registratiewensen van politiek Den Haag te voldoen. Eenzelfde beschrijving kan ik geven met betrekking tot de vos, maar over de teruglopende weidevogelstand en wat de vos daaraan bijdraagt, daarover lees ik bar weinig. Wel dat de politiek weer besluit om meer geld te pompen richting de bescherming van de weidevogels. Volgens mij een vreemde constatering.

Ik haal deze twee voorbeelden aan om aan te geven dat er wel vaker zaken over het buitengebied besloten zijn in Den Haag, zonder dat daarbij voldoende onderbouwing uit het buitengebied bij betrokken is geweest. Laten we een nieuw debacle voorkomen en het deze keer weloverwogen doen, dat betekent in mijn ogen met de juiste informatie een weloverwogen besluit

Sinds ik rechtstreeks betrokken ben bij de jacht en inmiddels al de nodige decennia mijn eigen jachtvelden beheer, al dan niet in combinatie met anderen, durf ik wel te stellen dat dit alleen mogelijk is door een juist beheer. Een jager die de laatste haas in zijn jachtveld schiet is het jaar erna

verzekerd van een leeg jachtveld en kan zijn uitrusting aan de wilgen hangen. Dat had hij eigenlijk al eerder moeten doen, want hij is verplicht zich in te zetten voor een redelijke wildstand en de bedreigde diersoorten te beschermen. Dat hebben de jagers ook jaren toegepast op de patrijzenstand in Nederland.

In de jacht zit mijn passie opgesloten om op de verantwoorde manier om te gaan met alles wat leeft. We hielden precies bij wat we oogsten en beter nog, alles wat we NIET oogsten. “Want volgend jaar willen we ook nog kunnen jagen”. We legden soms in overleg met grondeigenaren wildakkers aan, plaatsen broedkorven en zorgden goed voor het wild tijdens de winter. Natuurlijk profiteerden de andere diersoorten er ook van. Tegelijkertijd inventariseerden we welk wild er was en hoeveel. Dat ging allemaal systematisch volgens een vast patroon. Tegenwoordig kan nachtzichtapparatuur uitkomst bieden om de werkelijke aantallen beter te kunnen beoordelen. Je ziet namelijk veel meer dan overdag met een zichttelling, alles wat zich drukt is met nachtzicht ook zichtbaar. Nu nog steeds werken wij volledig met de inventarisaties die aangestuurd worden vanuit de KNJV. Voorjaartelling, zometelling, reewildtelling, ganzentelling, zoogdierentelling, etc. etc. Via het Faunaregistratiesysteem werden de tellingen geautomatiseerd verwerkt en menig Faunabeheerplan maakte gebruik van die tellingen. Zie daarvoor o.a. de reewildtelling, die ook volgens een trendtelling wordt bijgehouden, en waarbij vanuit de FBE de benutting wordt vastgesteld. Inmiddels worden alle jachthouders verplicht om deel te nemen aan die tellingen. In het vertrouwen dat die cijfers en dan ook daadwerkelijk toe deden hebben we daarin heel veel tijd gestoken. En nu blijkt dan dat ze ondeugdelijk worden geacht. En daar hebben we dan met 27.000 jagers in Nederland onze energie en tijd in gestoken, om vervolgens zonder pardon aan de kant geschoven te worden omdat er vanuit SOVON informatie beschikbaar was die wel betrouwbaar werd geacht. Nog nimmer heb ik iemand van Sovon in mijn jachtvelden gezien (ik ben daar met grote regelmaat), maar ook van de grondeigenaren of grondgebruikers heb ik nooit één signaal gehoord dat ze iemand gezien hebben, laat staan gesproken hebben, die met een telling bezig was. Juist die cijfers zijn niet dekkend c.q. ondeugdelijk omdat o.a. geen rekening is gehouden met verschillen in oppervlak, maar ook omdat men niet in die aantallen heeft kunnen tellen zoals de jagers dat jaarlijks doen. En dan ook nog op basis van informatie die 50 jaar oud is, dat getuigt niet van een juiste en adequate besluitvorming. 50 jaar geleden was er méér ruimte dan nu, zijn dezelfde telgebieden gebruikt voor reproductie?

Door de grote veranderingen in het buitengebied, denk aan meer wegen, meer bebouwing als 50 jaar terug, maar denk ook aan het leefgebied en leefbaarheid kunnen er maar een beperkt aantal dieren op 1ha leven. En die 1ha moet dan ook wel geschikt zijn, dus geen industrieterrein of wandelbos. Veel mensen uit de stad kennen het onderscheid tussen een haas en konijn nog niet eens en stoppen tegenwoordig als ze een koe zien om een foto te maken.

De Universiteit van Wageningen doet het nog eens dunnetjes over. Ze kopiëren de reeds gedane conclusies en verbinden daaraan hun eigen conclusie. Geen enkele telling of cijfers daarbij betrokken die de KNJV beschikbaar heeft gesteld. Trends zijn echt beschikbaar en waarneembaar, maar dan dien je daarbij wel de beschikbare informatie bij te gebruiken.

Waarom deze tellingen dan toch maar gebruiken? Omdat de tellingen vanuit de KNJV op het juiste moment worden verricht binnen een georganiseerde structuur (Faunabeheer FBE) en ook jaarlijks in dezelfde velden herhaald worden door mensen met kennis van zaken (ze zijn immers opgeleid) en ook omdat deze mensen weten waarom ze dit moeten doen en voor welk doel. Toen de jachtwet van toepassing was, was je als jager nog verantwoordelijk voor door wild aangerichte schade. Duiven, kraaien, ganzen, eksters, hazen, eenden, konijnen, alles wat schade aanrichtte werd “kort” gehouden tot een niveau dat acceptabel werd geacht. Bij de totstandkoming van de Flora en Faunawet en later de Natuurbeschermingswet is de hele schadebestrijding in een ander daglicht komen te staan. Vooral

door de toegenomen aantallen ganzensoorten werden er landelijke vrijstellingen en Provinciale aanwijzingen voor bepaalde ganzensoorten gerealiseerd. Je had dan ook een wettelijke verplichting om daaraan mee te werken. Voor de overige ganzen werden er speciale vergunningen uitgegeven zodat je mee kon werken aan de aantallenreductie. En vooral nadien alles registreren en verantwoording afleggen. Schadevergoedingen van het Faunafonds en Bij12 worden zelfs getoetst aan de mate waarin je geprobeerd hebt schade te bestrijden. Zijn die cijfers dan wel acceptabel? Die cijfers worden door dezelfde jagers aangeleverd die ook de tellingen uitvoeren.

Nogal eens worden jagers gezien als plezierjagers, hobbyisten en schieters. Vooral dat steekt enorm want jagers zijn in mijn ogen de beste natuurbeheerders die Nederland kent. Alle jagers bevorderen het evenwicht in de Natuur op het gebied van het wild wat er is, maar ook op het gebied van biodiversiteit. Dat start met een verplichte cursus voor het jachtdiploma, bekostigd uit eigen zak en in eigen tijd. Daarna de optie om te kunnen jagen in combinatie met een jachtdiploma biedt de jager om bij de korpschef van politie een jachtakte worden aangevraagd. Daarnaast moet er de tijd worden besteed aan jachtveldinventarisatie, biotoopverbetering, wettelijke Faunaregistratie vereisten en niet te vergeten de niet aflatende stapel papier voor de jaarlijkse verlenging van de jachtakte.

En dan vragen we toch gewoon aan die jager dat hij jaarlijks blijft voldoen aan zijn wettelijke verplichtingen, maar met de telcijfers die deze personen hebben verzameld in de loop der jaren doen we niets. Dus als jager moeten we wel blijven voldoen en moeten we alle activiteiten zoals eerder genoemd blijven doen ondanks dat de Minister wil beknotten op de, al reeds eerder beperkte, jachtmogelijkheden. Tot het moment dat er weer een overlast komt (zie daarvoor de vossenpopulatie tussen 2002 en 2008 die door het verbod volledig uit de hand liep, en de ganzenpopulaties die sinds vele jaren voor enorme schades zorgen bij de boeren). Uiteindelijk is de werkelijke uitoefening van de jacht en schadebestrijding slechts een klein deel van de tijd die nodig is voor het Natuurbeheer van de jager. Heel veel verplichtingen en een veel vrijwilligerswerk. De vraag of ik dat vrijwilligerswerk blijf doen?? Ik denk het niet, we zijn immers geen schietknechten van politiek Den Haag.

Resumerend het volgende: Jagers zijn prima in staat te beoordelen of het haas en konijn een benutting in komend jaar toe staan. En jazeke, dat moet zelfs, want er zijn andere jachtvelden waar nu gesproken wordt over hazenschade of boomkwekers die klagen over vraatschade aan de jonge aanplant door hazen en/of konijnen. Ik wil ook uitgaan van deugdelijke cijfers en niet van die, in mijn ogen, onvolledige en mogelijk onbetrouwbare cijfers van SOVON.

We willen bij een dergelijk besluit toch niet uitgaan van verkeerde gegevens? Ik neem aan dat de minister dat ook niet wil. Beleid dient gebaseerd te zijn op feiten, niet op bijeengeraapte gegevens.

Opgesteld door T. Schipperen, 30-5-2022 te Teteringen